

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Περίοδος Β' - Έτος 22ο
Εκδότης - Δ/ντής σύνταξης: Κώστας Α. Παπαδόπουλος
Internet site: www.domnista.gr

Αριθ. Φύλλου 234
Τηλ. 010 6920.004
E-mail: evrytos@domnista.gr

Φεβρουάριος 2002
Δαβάκη 13 - Αθήνα 115 26

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ

Πραγματοποιήθηκε στις 22/2/02 και φέτος ο ετήσιος αποκριάτικος χορός του Συλλόγου μας, και όπως πέρυσι, είχε καταπληκτική επιτυχία.

Πάνω από 300 άτομα, κάθε ηλικίας κατάκλυσαν τη φιλόξενη αίθουσα του κοσμικού κέντρου "KORALI CLUB". Ήταν κάτι το απρόσμενο, γιατί και πάλι, την τελευταία προ του χορού εβδομάδα, είχαμε στην περιοχή του Αγρινίου απώλειες συγχωριανών μας, που οπωσδήποτε λόγω πένθους περιορίσαν τη συμμετοχή και άλλων Δομνιστιανών στο χορό μας. Η οργανωμένη όμως εξόρμηση του Διοικητικού μας Συμβουλίου στο Ευνοχωρι (τρεις φορές), Αιτωλικό, Νεοχώρι, Μπούζα, Πλατάνια, Κεφαλόβρυσο και Λεύκα Αγρινίου και η θερμή υποστήριξη των προσπαθειών του από τους συγχωριανούς μας που ζουν εκεί, συντέλεσαν στη μεγάλη επιτυχία του χορού.

Η καλαισθησία και η ομορφιά του κέντρου, το εκλεκτό φαγητό, η άψογη και γρήγορη εξυπηρέτηση και το πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα της ορχήστρας, ικανοποίησαν όλους. Την παράσταση όμως της βραδιάς έκλεψε η παρουσία του χορευτικού Ομίλου του Συλλόγου "ΟΙ ΜΕΡΑΚΛΗΔΕΣ" Αγρινίου που, προσκαλεσμένοι από το Σύλλογο μας, χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση του, μάγεψαν όλους, νέους και μεγάλους, με τις χορευτικές τους ικανότητες και δέχτηκαν τα ενθουσιώδη και αυθόρμητα χειροκροτήματα όλων.

Το κέφι, ο χορός και αργότερα το τραγούδι του Πάνου Αναγνωστάτου, κράτησαν ως τις πρωινές ώρες, όλοι έμειναν κατενθουσιασμένοι από την επιτυχία της εκδήλωσης και όλοι είχαν να πούν τον καλό λόγο, την ικανοποίησή τους και τις ευχαριστίες τους για το ψυχαγωγικό μέρος της, έφερε σ' επαφή πολλούς συγχωριανούς μας που δεν είχαν την ευκαιρία να ιδωθούν ούτε το καλοκαίρι στο χωριό μας.

Ιδιαίτερο τόνο έδωσε στο χορό μας η παρουσία της νεολαίας του χωριού μας, ο γνωστός πυρήνας της οποίας ήρθε οργανωμένος από την Αθήνα και σε συνεννόηση με τους ευρισκόμενους στο Αγρίνιο νέους μας, έδωσαν το νεανικό, ζωντανό, χρώμα στο χορό μας.

Τέλος, πιστεύουμε, ότι η χορευτική εκδήλωση εκπλήρωσε απόλυτα, για άλλη μια φορά ακόμα, έναν από τους βασικούς σκοπούς του καταστατικού του Συλλόγου μας, δηλαδή την αλληλογνωριμία (ιδιαίτερα μεταξύ των νέων μας που ζουν διάσπαρτοι σ'

ολόκληρη την Αιτωλία), τη συναδέλφωση των συγχωριανών μας και τη σύσφιξη των σχέσεων των Δομνιστιανών που αναγκάζονται να ζουν μακριά από το χωριό μας και στη συγκεκριμένη περίπτωση, στη φιλόξενη γη της Αιτωλίας, τη δεύτερη πατρίδα τους.

Από το χορό του Συλλόγου μας απουσίαζε ο Δήμαρχος Δομνίστας Γιάννης Σταμάτης (το προηγούμενο βράδυ η συμπαθέστατη σύζυγός του εισήχθη σε μαιευτική κλινική για επικείμενο τοκετό). Μας έστειλε όμως έγγραφο μήνυμα που διάβασε ο ακούραστος Αντιδήμαρχός μας Θανάσης Καραδήμος.

Ο Νομάρχης Ευρυτανίας και φίλος του χωριού μας κ. Κων. Κοντογεώργος που δεν μπόρεσε να παρευρεθεί, μας έστειλε το παρακάτω μήνυμα:

Φιλοπρόοδο Σύλλογο Δομνίστας

Αγαπητοί συμπατριώτες
καλησπέρα σας. Λόγοι ανώτεροι της θελήσεώς μου, με αναγκάζουν απόψε να μην είμαι κοντά σας. Όμως συμμετέχω ολόψυχα στη διασκέδαση σας. Εύχομαι από βάθος καρδιάς, σε σας και τις οικογένειές σας, καλή χρονιά με υγεία, ευτυχία και δημιουργικότητα. Στον Πρόεδρο και τα μέλη του Συλλόγου καλή δύναμη, ώστε να ανταπεξέλθουν στο δύσκολο έργο τους, για το καλό της Ευρυτανίας μας και της Δομνίστας ιδιαίτερα. Θα είμαι πάντα κοντά σας, ό,τι κι αν χρειαστεί.

Με αδελφικούς χαιρετισμούς
Κων. Κοντογεώργος
Νομάρχης Ευρυτανίας

Τους παρευρισκόμενους στο χορό μας χαιρέτισε ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Θανάσης Νταλιάνης, και συγκινητικό μνύμα απηύθυνε η Γραμματέας Ειρήνη Σταμάτη Τριχοπούλου.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΑΘΑΝ. ΝΤΑΛΙΑΝΗ ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΜΑΣ.

Αγαπημένοι μας συγχωριανοί φίλοι της Δομνίστας

Εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου Δομνίστας που εδρεύει, προσωρινά, στη φιλόξενη πόλη του Αγρινίου, δεύτερη πατρίδα για πολλούς από εμάς, με πολλή ευχαρίστηση και συγκίνηση ανοίγω την αποψινή εκδήλωση - χοροεσπερίδα, που διοργάνωσε ο Σύλλογός μας στα πλαίσια των πο-

Ο ΜΑΡΤΗΣ

Δε λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή
κι ο πιστός από την Εκκλησία,
λέει θυμόσοφα ο λαός.
Κι είν' η νηστεία άσκηση ζωής
και η Εκκλησία λιμάνι σωτηρίας

Μαζί, λοιπόν, στην άσκηση ζωής
μαζί στην Εκκλησία του Χριστού
που ταπεινά θα μπούμε.

Μαζί του και στο Γολγοθά
ψηλά θα ανεβούμε:
Στη Σταύρωση και στην Ταφή
κι ως τη Λαμπρή του Ανάστασης
μαζί θα πορευτούμε.

ΒΡΑΧΟΣ

λιτιστικών προσπαθειών του, εδώ, και τους θερινούς μήνες στο χωριό μας, την αλησμόνητη και πάντα ωραία Δομνίστα.

"... Πατρίδα, σαν τον ήλιο σου, ήλιος αλλού δε λάμπει..." ο ποιητής διατύπωσε αυτή τη φράση, που είναι πάντα άφθαρτη και επίκαιρη! Επειδή, πάντοτε και στις δύσκολες στιγμές και στις χαρούμενες ώρες, η σκέψη μας στρέφεται στον τόπο που γεννηθήκαμε, στη γη όπου ξεκινήσαμε, στο χωριό μας, που είναι δεμένο με τα όνειρά μας και την ύπαρξή μας.

Δεν θα σας καταπονήσω με τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας, οι περισσότερες, από τις οποίες, είναι γνωστές σ' όλους σας. Δεν θα παραλείψω, όμως, να τονίσω, ότι ο Σύλλογός μας αποβλέπει στην προβολή του πνευματικού και πολιτισμικού προσώπου της ιδιαίτερης πατρίδας μας, στη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των συγχωριανών μας και την αδελφοποίηση των Δομνιστιανών, όπου κι' αν κατοικούν, όπου κι' αν βρίσκονται.

Υπενθυμίζουμε, επίσης, την ίδρυση και λειτουργία στο χωριό μας: Πνευματικού Κέντρου, Λαογραφικού Μουσείου, μόνιμης έκθεσης παλαιών φωτογραφιών (από τις οποίες αρκετές έχουν ιστορική σημασία) και δανειστικής βιβλιοθήκης με χιλιάδες τόμων αξιολογών βιβλίων.

Εμείς θεωρούμε άτυπα μεν, αλλά ουσιαστικά, όλους τους Δομνιστιανούς είτε μένουν εδώ, είτε στην Αθήνα, στο χωριό μας, ή κάπου αλλού, μέλη του Συλλόγου μας.

Στις ψυχαγωγικές ενέργειες του Συλλόγου μας εντάσσεται και η αποψινή εκδήλωση, στην ωραία και φιλόξενη αίθουσα του "KORALI CLUB", στην οποία συμμετέχετε όλοι εσείς, με τα αξιότιμα μέλη των οικογενειών σας, καθώς κι' άλλοι φίλοι της Δομνίστας, τιμητικά προσκαλεσμένοι από το Σύλλογο μας.

Με την ευκαιρία της αποψινής μας συνάντησης θα ήθελα να σας παρακαλέσω να συνεχίσετε να δείχνετε στην πράξη, αγάπη και φροντίδα για το χωριό μας και την προοδό του γενικά. Άλλωστε αυτός είναι ένας από τους βασικούς ιδρυτικούς σκοπούς του Συλλόγου μας.

Προτού τελειώσω θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους μαζί, αλλά και τον καθένα χωριστά, που τιμάτε, με την παρουσία σας την εκδήλωση.

Ειδικότερα όμως, ευχαριστώ:

•Το Δήμαρχο Αγρινίου, το συγχωριανό μας κ. Θύμιο Σώκο.

•Τον Αντιδήμαρχο Δομνίστας κ. Θανάση Καραδήμα.

•Τον Δ/τή του 2/39 Σ.Π. το συγχωριανό μας κ. Θύμιο Σώκο.

•Τον Αντιδήμαρχο Αγρινίου Ευρυτανία Θωμά Χαρδαλιά.

•Το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ευρυτανίας κ. Ταξ. Σκλαπάνη.

•Τον Πρόεδρο του Συλλόγου Σκοπίας κ. Φώτη Τσουκαλή.

•Τον Δ/ντή του Τμήματος Ασφαλείας Αγρινίου και γαμπρό του χωριού μας κ. Δημ. Σιάχο.

•Τον Προϊστάμενο του Τμήματος Δίωξης Ναρκωτικών Αγρινίου κ. Χρ. Χρήστου.

•Το Δημοτικό Συμβούλιο Δομνίστας κ. Θανάση Συρροθανάση, που ήρθε από την Αθήνα, ειδικά για το χορό μας, με τη σύζυγό του.

•Το Δημοτικό Συμβούλιο Αρακύνθου κ. Κώστα Τσιρώνη.

•Το Συμβολαιογράφο Αγρινίου - συγγραφέα και φίλο των Ευρυτανικών χωριών κ. Κώστα Μαργαγιάννη, που ήρθε στο χορό μας με όλη την οικογένειά του.

•Τον εκπρόσωπο του Συλλόγου Μυρικής κ. Βασ. Καρρά.

Ευχαριστώ πολύ που είχατε την καλοσύνη και την υπομονή να με ακούσετε.

Αθαν. Νταλιάνης

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ Σιακαβελλαίων χωριού Λευκάδας Φθ/δας

Ο παπός μου Αθανάσιος Σπυρ. Σιακαβέλλας, καταγόταν από το χωριό Δομνίστα Ευρυτανίας. Το 1867, εργαζόμενος ως ράπτης στο χωριό Πουγκάκια Φθιώτιδας, νυμφεύθηκε την Μαρία Τριαντ. Πλιάτσικα (Μπεκιώτη) το γένος Παπα Γεωργίου Τσιάνη, μετονομασθέντος Παπαγεωργίου.

Το 1880 μετοίκησε στο χωριό Λευκάδα Φθιώτιδας. Η οικογένειά του είναι από τις πρώτες οικογένειες που μετοίκησαν την εποχή εκείνη από τα Πουγκάκια στο χωριό Λευκάδα.

Όλες σχεδόν οι Λευκαδιώτικες οικογένειες κατάγονταν από τα Πουγκάκια, που ήταν κεφαλοχώρι την εποχή της Τουρκοκρατίας. Είχε έξι παιδιά,

Γραφει ο Ν. Η. Σιακαβέλλας Υποστράτηγος ε.σ.

Τον Σπυρίδωνα, γεννηθέντα το 1868, τον Γεώργιο γεν. το 1876, την Παναγιώτα γεν. το 1881, τον Δημήτριο γεν. το 1883, τον Ευθύμιο γεν. 1885 και τον πατέρα μου Ηλία γεν. το 1888. Στη Λευκάδα ασχολήθηκε με την καλλιέργεια των αγροκτημάτων και εμπόριο δημητριακών προϊόντων. Τα περισσότερα ποτιστικά αγροκτημάτα του (περίπου 60 στρέμματα) είχε αγοράσει από τον κάτοχο πολλών χωραφιών Χατζίσκο, ο οποίος καταγόταν από το χωριό Μαυρίο Φθ/δας και είχε τρεις γιούς και δύο κόρες και από όλα τα παιδιά του παντρεύτηκε μόνο η μία κόρη του τον Δ. Γιαννέλο. Ο παπός μου είχε επίσης αγοράσει πολλά άνυδρα χωράφια και αρκετά μεγάλη οικοπεδική έκταση γύρω από το σπίτι του.

Ήταν εργατικότατος, οικονόμος, δραστήριος, φιλοπρόοδος και πολύ καλός οικογενειάρχης. Η σημαντική οικονομική προκοπή του και ενδεχομένως η ευρύτερη καταγωγή του (- Ξενόφερτος) προκάλεσαν τον φθόνο και την κακεντρέχεια τριών συγχωριανών του Λευκαδιωτών, των οποίων τα ονοματεπώνυμα κρίνεται σκόπιμο να μην αναφερθούν.

Διάχυτη ήταν τότε η γνώμη ότι οι συγχωριανοί αυτοί ήλθαν σε συνεννόηση με τους ληστές (κακοποιά στοιχεία, που διώκονταν εκείνη την εποχή για διάφορες αξιόποινες πράξεις) Καρανίκας και Παπαδημητρίου καταγόμενους από το χωριό Τσούκα και τον Παπακυριτσόπουλο από το χωριό Αμούρι Λαμίας με σκοπό να εξοντώσουν τον Αθαν. Σ. Σιακαβέλλα. Στους ληστές, όπως λέγεται, ασκούσαν, μεγάλη επιρροή, γιατί τους παρείχαν μυστικά διευκολύνσεις διατροφής και απόκριψης.

Και έτσι ένα απόβραδο του καλοκαιριού του έτους 1894 ο Αθ. Σιακαβέλλας, αφού τελείωσε την αγροτική εργασία του στη θέση Πεζούλα (εκεί που ήταν και είναι ακόμη ο μοναχικός αιωνόβιος και θαλερότατος πλάτανος), ξάπλωσε στ' αλώνι που είχε στο κτήμα του για να κοιμηθεί, έχοντας μαζί του και τα δύο παιδιά του, Ευθύμιο 9 ετών και Ηλία 6 ετών. Κατάκοπος από την πολλή δουλειά αποκοιμήθηκε αμέσως. Κι ήταν μοιραίο μετά από λίγη ώρα να κοιμηθεί για πάντα. Τον εκτέλεσαν εν ψυχρώ τρεις άσπλαχνοι και αιμοβόροι ληστές.

Ο συγχωριανός μας Τάκης Κατερινάκης στην εφημερίδα ΛΕΥΚΑΔΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ (Απρ. 1994) εξιστορεί ως εξής την δολοφονία του παππού μου:

Τη δολοφονία του γερο Σιακαβέλλα απ' τους δύο ληστές μου την διηγήθηκε ο πατέρας μου, που ήταν αυτόπτης μάρτυρας.

Οι δύο ληστές, ο Καρανίκας και ο Παπαδημητρίου κατάγονταν από την Τσιούκα Φθιώτιδας.

Αφού έκαναν δύο φόνους στην περιοχή του Δομοκού βγήκαν στο κλαρί, γιατί τους κυνηγούσαν τα αποσπάσματα. Ζητούσαν λύτρα και όποιος δεν τους έδινε, τον εκτελούσαν εν ψυχρώ.

Την ίδια τύχη είχε και ο γέρο Σιακαβέλλας.

Τα βράδια κοιμόταν στο χωράφι του, στο αλώνι που έφτιαχνε τα γεννη-

μάτα του. Ένα βράδυ πήρε μαζί του και τα δύο παιδιά του, τον Ηλία και τον Ευθύμιο.

Οι δύο ληστές που ήξεραν που κοιμόταν πήγαν να τους δώσουν τα λύτρα, που τους είχε υποσχεθεί.

Ο Κώστας Κατερινάκης που ήταν παραγιάς των Γιαννελών και έβουκε τα πρόβατά τους στο διπλανό χωράφι, ήταν ο αυτόπτης μάρτυρας. Ο σκύλος πήρε χαμπάρι τους δύο ληστές, έτρεξε κοντά τους και τους γαυγίζει.

Κράξε το σκύλο σου με παλιοτόμαρο, του φώναξε νευρισμένος ο Καρανίκας. Ο Κώστας Κατερινάκης, έκραξε τον σκύλο, που πήγε κοντά του και κάθησε δίπλα στα πρόβατα, που ήταν μαζεμένα κάτω απ' το μεγάλο πλάτανο.

Οι δύο ληστές πήγαν κοντά στον Σιακαβέλλα.

Ο Καρανίκας του έδωσε μια γερή κλωτσιά.

Ο Σιακαβέλλας πετάχτηκε τρομαγμένος.

- Τι συμβαίνει με παιδιά; Κι έβλεπα ένα τρομαχτικό όνειρο.

- Θα το ξεδιαλύνουμε εμείς το όνειρο... Έχεις τα λύτρα ορέ Σιακαβέλλα;

- Πού να τα μαζέψω τόσα που μου ζητάτε; Να μου δώσετε 10 μέρες προθεσμία να τα μαζέψω.

- Είναι η τρίτη προθεσμία που σου δώσαμε κι εσύ μας έγγραφες...

- Πάρε τα παιδιά του ορέ Καρανίκας κι άφησέ τα κοντά στο σπίτι. Ο Καρανίκας τραβάει τα παιδιά απότομα κι εκείνα βάνουν τα κλάματα.

Ο Παπαδημητρίου ακουμπά το δικό του μαχαίρι στην καρδιά του Σιακαβέλλα.

- Θα πεθάνεις απόψε.

- Λυπήσου με, λυπήσου τα παιδιά μου.

Ο Παπαδημητρίου βυθίζει το μαχαίρι στην καρδιά κι ο Σιακαβέλλας βγάζει αναρρώδες κραυγές.

Ο Καρανίκας ακούει τις κραυγές και τρέχει κοντά του.

- Εντάξει τον τακτοποίησες;

- Εντάξει πάμε.

Ο Κώστας πήγε στο χωριό και πήγαν και τον πηραν.

Το άλλο βράδυ το αίμα του Σιακαβέλλα άρχισε να φωνάζει, που βούιζαν οι ρεματιές.

Ο σκύλος που πήγαινε εκεί που άκουγε τις φωνές έβαζε τ' αυτί του κι αφού δεν καταλάβαινε απολύτως τίποτα γύριζε με την ουρά στα σκέλια, γύριζε και καθόταν δίπλα στα πρόβατα.

Ένας από τους ληστές πρότεινε να σκοτώσουν και τα δύο παιδιά, Ηλία και Ευθύμιο, αλλά ο Παπακυριτσόπουλος, αρχηγός τους, δεν συμφώνησε, λέγοντας "τι έφτιαξαν τα παιδιά".

Ο αδελφός του Ευάγγελος και άλλοι στενοί συγγενείς του, όταν πληροφορήθηκαν στη Δομνίστα τον σκοτώμο του Αθαν. Σιακαβέλλα, εκδήλωσαν στη χαροκαμένη γυναίκα του την πρόθεσή τους να προβούν σε αντεκδίκηση, σκοτώνοντας τους υποκινητές των ληστών Λευκαδιώτες. Η συνετή χήρα γυναίκα του απέρριψε εντελώς την πρόταση αυτή, γιατί έτσι θα διαιωρίζονταν το μίσος με απρόβλεπτες συνέπειες για τη ζωή των παιδιών της. Όπως όμως έλεγε ο αλησμόνητος πατέρας μου, η μάνα του, μέσα στον εξασταχτό πόνο και βαθιά θλίψη της για τον άδικο σκοτώμο του παλαιωμένου άνδρα της, καταράστηκε τους συγχωριανούς, που συνέργησαν έμμεσα στο μεγάλο πλήγμα που τη βρήκε, λέγοντας "κακό θάνατο να δώσουν και αυτοί". Και πραγματικά είτε κατά σύμπτωση, είτε εισακούσθηκε από τη θεία νέμηση, οι τρεις έμμεσα ενεχόμενοι συγχωριανοί είχαν ασθενήσει και η προ του θανάτου τους είχαν φρικτούς πόνους.

Η γιαγιά μου Μαρία, δυνατή γυναίκα ψυχικά και σωματικά, επιστράτευσε όλες τις δυνάμεις, που διέθετε και με τη βοήθεια του θεού και των μεγαλύτερων παιδιών της, αντιμετώπισε όλες τις δυσκολίες και αντιξοότητες της ζωής με επιτυχία. Εργάστηκε σκληρά, με-

ΓΕΩΡΓΙΑ Κ. ΠΛΑΚΑ (Το γένος ΕΛΕΥΘ. ΚΑΡΑΔΗΜΑ)

Πέθανε στην Αθήνα στις 25 Ιανουαρίου 2002 ύστερα από μακροχρόνια ασθένεια η αξιωματική Γεωργία σύζυγος Κων/νου Πλάκα το γένος Ελευθερίου Καραδήμα. Η κηδεία της έγινε στο αγαπημένο της χωριό, τη Δομνίστα.

Τη συνόδεψαν η οικογένειά της, οι συγγενείς της και πολλοί - όλοι οι παρευρισκόμενοι στο χωριό και όχι μόνο. Στην εκδήλωση μίλησε και συγκίνησε με τα λόγια του - ο κ. Κώστας Μανόπουλος, ξάδελφος της αξιωματικής Γεωργίας, ο οποίος είπε τα παρακάτω λόγια, που "φωτογραφίζουν" την προσωπικότητά της:

Αγαπημένη μας Γεωργία, Βρισκόμαστε σήμερα όλοι εδώ, συγγενείς, φίλοι και συγχωριανοί και ιδιαίτερα ο άντρας σου, τα παιδιά σου και τα αδελφια σου, για να σε ξεπροβόδισουμε με δάκρυα στα μάτια στο μακρινό σου ταξίδι.

Γεννήθηκες σ' αυτόν εδώ τον τόπο από εξαιρετικούς γονείς και πάλαψες για επιβίωση σκληρά, σε δύσκολα χρόνια. Ξαναγυρίζεις σήμερα πάλι εδώ, στο αγαπημένο σου χωριό, που τόσο αγάπησες και που ίσως κάποτε αναίτια σε πίκρανε. Ξαναγυρίζεις για να αναπαυθείς δίπλα στους γονείς και τον αδικοχαμένο αδελφό σου Θανασούλα. Η ζωή σου όλη ήταν αγώνας

επιβίωσης, σκληρός. Δεν σε λύγισαν δυσκολίες και λογής εμπόδια. Όπλα σου μοναδικό το θάρρος, η εργατικότητα, η αξιοπρέπεια, η αδάμαστη θέληση. Δημιούργησες ευτυχισμένη οικογένεια, μεγάλωσες και αποκατέστησες τα παιδιά σου χέρι - χέρι με τον αγαπημένο σου σύζυγο Κώστα.

Ξεκίνησες από το μηδέν και δημιούργησες αξιόλογη υποδομή για την προκοπή των παιδιών σου. Αυτή σου όμως η υπερπροσπάθεια, στάθηκε ίσως η αιτία να υποσκάψει την υγεία σου και να σε οδηγήσει σε οδυνηρή μακροχρόνια αρρώστια και τελικά στο θάνατο.

Το γλυκό σου χαμόγελο, τα όμορφα γαλανά μάτια, η αθάνατη ψυχή δύσκολα θα σβήσουν από τη μνήμη όσων σε γνώρισαν. Στα παιδιά σου αφήνεις ιερή παρακαταθήκη την αρετή, στον άνδρα σου το θάρρος και τη γενναιοσύνη που απαιτεί η ζωή, αφού νομοτελείακά συνεχίζεται.

Αγαπητή μου εξαδέλφη, Με δάκρυα στα μάτια, με πόνο ψυχής, παρακαλώ τον Ύψιστο να αναπαύσει την ψυχή σου, να χαρίσει παρηγοριά στον άντρα σου, στα παιδιά σου, στα αδελφια σου και σ' όλους όσους σ' αγάπησαν και πόνεσαν για τον αδόκητο θάνατό σου.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της πατρικής γης που θα σε σκεπάσει.

Αιώνια η μνήμη αγαπητή μου, εξαδέλφη.

Η κυρά Σαρακοστή

... Όταν ήμασταν παιδιά, οι ετοιμασίες για το Πάσχα άρχιζαν από πολύ νωρίς...

Έτσι άρχιζε τη διήγησή της η γιαγιά μου και συνέχιζε:

Γραφει ο Κώστας Ν. Χαραλαμπίδης

Τότε που έλειπαν τα ημερολόγια και θέλαμε να έχουμε κάποια αντίληψη για το χρόνο που περνούσε στη διάρκεια της Μεγάλης Σαρακοστής είχαμε βρει έναν τρόπο για να μετράμε το χρόνο.

Παίρναμε μια κόλα χαρτί και σχεδιάζαμε την κυρά Σαρακοστή σαν μια γυναίκα. Μετά την κόβαμε με ένα ψαλίδι γύρω γύρω. Δεν της βάζαμε

στόμα, γιατί όλο νήστευε και δεν έτρωγε. Τα χέρια της ήταν σταυρωμένα για τις προσευχές. Είχε επτά πόδια - τις επτά εβδομάδες της Σαρακοστής. Κάθε εβδομάδα της κόβαμε ένα πόδι και το τελευταίο το κόβαμε το μεγάλο Σάββατο. Το βάζαμε μέσα σε ένα ξερό σύκο και καρόδι και όποιος το έβρισκε του έφερνε, λέει γούρι.

Τι ωραίο, έθιμο αλήθεια, που δυστυχώς στις μέρες μας όπου αφθονούν τα ημερολόγια έχει πια εκλείψει. Όμως είμαι της άποψης πως κάποια από αυτά που κάνανε οι «παλιοί» ήταν όμορφα και αξίζει να τα συγκεντρώσουμε και να τα μεταφέρουμε και στα παιδιά μας.

γάλωσε σωστά τα παιδιά της και τα αποκατάστησε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ο μεγαλύτερος γιός της Σπυρίδων υπηρετούσε στη Χωρική και συνταξιοδοτήθηκε με το βαθμό του Υπομύραχου. Δεν απέκτησε τέκνα.

Ο Γεώργιος νυμφεύθηκε τρεις φορές, λόγω θανάτου των δύο πρώτων συζύγων του και από τους τρεις γάμους απέκτησε τα τέκνα Βασιλική, Μαρία, Ευδοκία, Ευαγγελία, Ελένη και Αθανάσιο.

Η Παναγιώτα παντρεύτηκε τον Δημ. Μπούρα και απέκτησε τα τέκνα Ειρήνη, Αθανάσιο, Νικόλαο, Κων/νο, Βασίλειο, Ειρήνη, Μαρία και Ελένη.

Ο Δημήτριος απέκτησε τα τέκνα Μαρία, Βασιλική, Κωνσταντίνα, Φωτεινή, Μαργαρίτα, Ευαγγελία και Αθανάσιο, ο οποίος ήταν αξιωματικός του Στρατού και αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Συν/ρχη.

Ο Ευθύμιος απέκτησε τα τέκνα Νικόλαο, που πήρε σύνταξη ως υπάλληλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Ευάγγελο, που συνταξιοδοτήθηκε ως Στρατιωτικός υπάλληλος, Κωνσταντίνα, Δημήτρα, Μαρία, και Αγγελική. Ο Ηλίας νυμφεύθηκε την Φωτ. Σπ. Μπούρα και απέκτησε τα τέκνα Αθανάσιο, διδασκαλό, Κων/νο διδασκαλό, Σπυρίδωνα, Ιερέα του χωριού Λευκάδας Νικόλαο, που ήταν ΑΕ/κός του Πεζικού και αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Υποστράτηγου και Μαρία, που παντρεύτηκε το συγχωριανό μας

Γεώργιο Σπανό, ο οποίος ήταν Αξιωματικός του Πεζικού και αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Συν/ρχη.

«Ο ΕΥΡΥΤΟΣ»

Ενημερωτικό Δελτίο
Όργανο του Φιλοπρόοδου
Συλλόγου Δομνίστας Ευρυτανίας
Ιδιοκτήτης:
ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
Υπεύθυνος κατά το Νόμο:
Αθ. Γ. Νταλιάνης
Παπακώστα 42, 30100 Αγρίνιο

Εκδότης - Διευθυντής - Συντάκτης
Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος
Σεβαστουπόλιος & Δαβέκη 13
Αμπελόκηποι 115 26 • Τηλ: 0106920004
Επιμέλεια ελθής:
Αθανάσιος Δ. Σταμάτης
Κώστας Α. Παπαδόπουλος
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Μέλη του Συλλόγου 100 δρχ.
Μη Μέλη του Συλλόγου 200 δρχ.
Επιστολές - Συνειρημίσεις
Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος

Φωτοστοιχειοθεσία
Επιμέλεια - Διεύθυνση Έκδοσης
Αριστέα Καρούζη
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες
Αγ. Γεωργίου 25 & Πετροπούλης 10ον
Τηλ-fax: 0102619002-0102619696
E-mail: karouzi@otenet.gr

Η αλληλογραφία μας

- κ.κ. Χρήστο Καραγιάννη, Άννα Ντάλλα, Κωστάκη Λίνα, Χρήστο Παπαλέξη, Μωρική Μαγιούλα, Παρασκευή Αυγερή: Λάβαμε τις επιταγές σας και ευχαριστούμε θερμά.
- κ. Αλέξανδρο Φλώρο, τ. Υπουργό, Ενταύθα: Ευχαριστούμε για τις ευχές σας και τη συνδρομή σας.
- κ. Παναγιώτη Τσίνα, Καρπενήσι: Ευχαριστούμε, γιατί μας θυμάστε πάντα.
- κ. Κώστα Χαραλαμπίδου, Πειραιά: Ευχαριστούμε για την τροφοδοσία, τόσο σε ύλη, όσο και για τη συνδρομή σας. Κείμενά σου δημοσιεύονται ήδη στο παρόν φύλλο.
- κ. Πέτρο Φατούρο, Ενταύθα: Ευχαριστούμε για τα θερμότερα λόγια σας.

ΑΠ' ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΙΝΟΥΜΕ

Αξιότιμη κ. Διευθυντά
Εν πρώτοις θέλω να σας συγχαρώ για την έκδοση του Ενημερωτικού Δελτίου ΕΥΡΥΤΟΣ, όπου εκτός του Νομού

Γραφείο Πέτρος Γ. Φατούρος

Ευρυτανίας, νομού Αττικής και ολόκληρου της Ελλάδος διαβάζουμε τα νέα της Ευρυτανίας.

Ένα ΜΕΓΑ ΕΥΓΕ σε σας και τους συνεργάτες σας.

Σας διαβεβαιώ ότι εσείς προσωπικά και οι αξίοι συνεργάτες σας είστε αγνοί Έλληνες, όπως ήταν και οι Έλληνες της Επανάστασης του 1821. Αυτό το γράφω γιατί η οικογένειά μου προ-προγιάγιά μου ήταν αδελφή του Παπαφλέσσα

"ΦΛΕΣΣΟΦΟΥΛΑ", από το σόι της μητέρας μου "ΜΕΤΑΞΑ", από το Άκοβο Αρκαδίας, όπου ο ένδοξος Κολοκοτρώνης, ως γνωστόν κατατρόπωσε τους Τούρκους, ήταν από την οικογένεια των Κολοκοτρωνιάων και κάθε χρόνο γιορτάζουμε στο ύψωμα όπου ο Κολοκοτρώνης έδωσε τη μεγάλη μάχη σκοτώνοντας 800 Τούρκους...

Εγώ και η σύζυγός μου είχαμε επισκεφθεί το ωραίο χωριό σας, προ ετών γυρίσαμε για πάντα, μετά από τριάντα έτη διαμονής μας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ως εργαζόμενοι και επιχειρηματίες.

Εκεί στο ωραίο και ιστορικό χωριό έχουμε συγγενή του πατέρα του Κώστα Γρίβα.

Ήθη, έθιμα και παραδόσεις

Λένε και είναι πέρα για πέρα σωστό, πως ο πλούτος ενός τόπου είναι τα ήθη, τα έθιμα και οι παραδόσεις του.

Έθιμο είναι κάθε ομαδική αντίληψη, η πίστη η οποία εκδηλώνεται έμπρακτα και κατ' επανάληψη, έτσι που να αποτελεί παράδοση. Τα ήθη και τα έθιμα με τον καιρό έχουν γίνει άγραφοι νόμοι, που τους σέβονται όλοι, όχι από τον αταναγκασμό της Πολιτείας αλλά από ερωτηρική ανάγκη (Εγκυκλοπαίδεια ΔΟΜΗ).

Στα τόπο μας υπάρχουν και ως ένα βαθμό διατηρούνται ακόμα αρκετά από

Γραφείο Κώστα Ν. Χαραλαμπίδου

τα ήθη και τα έθιμα των παλαιότερων χρόνων, όμως σιγά-σιγά τείνουν να ξεχαστούν και υπάρχει κίνδυνος να χαθούν ανεπιστρεπτή.

Ας προσπαθήσουμε να θυμηθούμε μερικά από αυτά πριν ξεχαστούν εντελώς και χαθούν για πάντα.

Παλαιότερα λοιπόν, την παραμονή των Χριστογενών τα παιδιά έβγαζαν στους δρόμους και έλεγαν τα κάλαντα. Οι σπιτονοικοκυρδες τους έδιναν διάφορα φρούτα, μήλα, καρύδια αλλά και χρήματα καθώς και άλλα δώρα.

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς τα παιδιά επίσης έλεγαν τα κάλαντα και ανήμερα της Πρωτοχρονιάς τα μικρά παιδιά πηγαίνανε χαράματα ακόμα να κάνουν ποδαρικό στους δικούς τους λέγοντας: «σπούρν' πλιά, σπούρν' αυγά, σπούρν' αρνιά, κ.λ.π.» Δηλ. σφόνια στα πουλιά (κότες), σφόνια στα αυγά, σφόνια στα αρνιά κ.λ.π. Τα παιδιά παίρνανε δώρα που τα παρασκεύαζαν οι νοικοκυρές στα σπιτία. Τα δώρα αυτά ήταν κυρίως γλυκά, όπως κουραμπιέδες και μελομακάρωνα. Τα μεσάνυχτα της Πρωτοχρονιάς, λίγα δευτερόλεπτα πριν τις 12, έβηναν τα φώτα και η οικογένεια αντάλλαζε φιλία και κόβανε την βασιλόπιτα. Την Πρωτοχρονιά δεν έδιναν τίποτε έξω από το σπίτι και δεν αναφέρονε ονόματα επιλαβών ζώων, εντόμων ή εχθρών.

Τα φώτα ο παπιάς αγιάζε τα νερά και γύριζε να αγιάσει τα σπιτία. Οι νοικοκυραίοι του πρόσφεραν λουκάνικα και χρήματα.

Την πρώτη του Μάρτη υπήρχε μια συνήθεια να δένουν τα κορίτσια στον καρπό του χεριού τους τον Μάρτη, που δεν ήταν τίποτε άλλο από δυο κλωστές, μια άσπρη και μία κόκκινη. Αυτές τις κλωστές τις καίγανε ή στην Ανάσταση με τη φλόγα του κεριού ή όταν εβλεπαν

το πρώτο χελιδόνι. Το έθιμο αυτό είναι εμπνευσμένο από τον δυνατό ήλιο του Μαρτίου. Ο Μάρτης παρουσιάζει μεγάλες καιρικές μεταβολές που έδωσαν αφορμή στη λαϊκή φαντασία να πλάσει πολλούς μύθους, θρύλους, παροιμίες και παραδόσεις που αναφέρονται σε αυτά. Χαρακτηριστικές είναι οι παροιμίες: «Μάρτης γδάρτης και κακός παλουκοκαύτης», «Τον Μάρτη ξύλα φύλαγε, μην κίψεις τα παλούκια», «Από Μάρτη καλοκαιρί και από Αύγουστο χειμώνα», «Όπ' έχει κόρη ακριθή, τον Μάρτη ο ήλιος μην την δει».

Τις αποκρίες υπήρχε το έθιμο να μασκαρεύονται σχεδόν όλοι. Συνήθως ντυνόταν με παλιά ρούχα. Έβαζαν κατά προτίμηση γυναικεία ή φουστάνες και έβγαζαν στους δρόμους και στην πλατεία του χωριού, λέγοντας αστεία και πειράζοντας ο ένας τον άλλον.

Του Λαζάρου τα κορίτσια έλεγαν τα κάλαντα και μάζευαν αυγά που τα τοποθετούσαν σε στολισμένα με λουλούδια καλάθια.

Την Μ. Πέμπτη οι νοικοκυρές βάφανε τα αυγά, φτιάχνανε γλυκά, πίττες, και κουλούρια. Μόνο τα αγόρια έλεγαν τα κάλαντα της Μ. Παρασκευής.

Την Μ. Παρασκευή οι γυναίκες συνήθως φορούσαν μαύρα και η οικογένεια δεν καθόταν στο οικογενειακό για να φάει, αλλά τρώγανε νησίσια χωρίς λάδι και χωριστά ο ένας από τον άλλον.

Μετά την Ανάσταση που γινότανε στις τέσσερις το πρωί, άρχιζε το μεγάλο φαγοπότη που συνεχίζονταν και τη Δευτέρα του Πάσχα με σουβλισια αρνιών και αρκετή κρασοκατάλυξη.

Την Πρωτομαγιά πλέκανε στεφάνι από αγριολούλουδα και το καίγανε του Αη-Γιαννιού τον Ιούλιο.

Θεωρώ πως είναι ανάγκη να γίνει κάποια προσπάθεια καταγραφής όλων αυτών των εθίμων, όχι μόνο για λόγους ιστορικούς, αλλά γιατί η αναβίωσή τους αναμφισβήτητα θα συσφίξει τις σχέσεις μεταξύ μας και παράλληλα μπορεί να γίνει και πόλος έλξης για τους ανθρώπους των πόλεων. Έτσι και τα χωριά μας θα αποκτήσουν κίνηση και προβολή, αλλά το σημαντικότερο τα ωραία έθιμα θα γίνουν γνωστά στο πλατύ κοινό.

Μέσω της εφημερίδας μας κάνω έκκληση στους φίλους και αναγνώστες συντοπίτες μας να γράφουν και να στείλουν στην εφημερίδα όσα από αυτά τα ήθη και έθιμα θυμούνται έτσι ώστε να γίνει μια καταγραφή τους πριν όλα αυτά τα ωραία χαθούν οριστικά.

Πρεσβ. Κωστούλα Στεφ. Φαρμάκη 1922-2002

Αποχαιρέτησε τη ζωή και πήρε το αιώνιο ταξίδι για να συναντήσει τον προαπεθόντα σύζυγό της αιδεσιμότατο παπα Στέφανο Φαρμάκη, η πρεσβυτέρα Κωστούλα, το γένος Αθ. Μακρυγιάννη.

Γόνος σεβαστής οικογένειας του χωριού ένωσε τη ζωή της με γόνου επίσης σεβαστής και παλιάς οικογένειας της Δομνίστας, το Στέφανο Επ. Φαρμάκη, που αργότερα έγινε ιερέας.

Οραιότατη στα νιάτα της. Σε μια παλιά φωτογραφία του πρώτου αυτοκινήτου που έφτασε στη Δομνίστα λάμπει από νιάτα-κοπελίτσα τότε-δίπλα στον πατέρα της και το θείο της Θεόδωρο Μακρυγιάννη.

Αυτή η ομορφιά της και η αξιοσύνη της σαγήνευσαν το μελλοντικό σύζυγό της που στο τέλος των δύσκολων χρόνων της Κατοχής έγινε ταίρι μαζί της και οικοδόμησαν μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Ακολουθώντας το σύζυγό της στις διάφορες ενορίες που υπηρέτησε ως ιερέας και καταστάλαξαν τελικά στο Καστρί Φθιώτιδας, όπου έζησε τα τελευταία χρόνια της.

Απόχτησε 4 αγόρια, τον Επαμεινώνδα, το Θανάση, το Γιώργο και το Νίκο. Γεύτηκε το πικρό ποτήρι του χαμού σε ατύχημα του γιού της Θανάση στην ακμή της ηλικίας του. Υπέμεινε γενναία τις αντιξοότητες της ζωής και βρήκε παρηγοριά στα εναπομεινάντα παιδιά της και τα εγγόνια της.

Ίδιως με την οικογένεια του Νά-

ντα έζησε μέχρι το τέλος και απόλαυσε τη στοργή του εξαιρετού εκπαιδευτικού και ανθρώπου γιού της και της επίσης εκπαιδευτικού νύφης της, που της στάθηκε σαν αληθινή κόρη στα τελευταία δύσκολα χρόνια. Μετά το θάνατο του συζύγου της πριν λίγα χρόνια, οι ταλαιπωρίες της ζωής άρχισαν να την καταβάλουν. Δεν έχασε όμως από την αρχοντιά και την περηφάνεια της γενιάς της.

Καλοσυνάτη, στοργική μητέρα και γιαγιά, αρχόντισσα στην όψη και τη συμπεριφορά, αξία σύντροφος του ιερέα συζύγου της, απλή, περήφανη και καταδεχτική, αφήνει πίσω της αγαθή φήμη και υποδειγματική στάση ζωής.

Από την αναχώρησή της απ' τη ζωή φτωχάινει και η οικογένειά της, φτωχάινουν οι συγγενείς, οι χωριανοί της. Έχομε την αίσθηση πως εκλείπουν σιγά σιγά εκείνοι οι παλιοί και ωραίοι άνθρωποι, που πάλευαν τη ζωή με κάθε μέσο και τη ζούσαν όμορφα, απλά και ανθρώπινα άλλοτε δοσμένοι ολόψυχα στη χαρά και άλλοτε υπομένοντας γενναία στη δυστυχία.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που τη σκέπασε και ας δέεται στους ουρανούς με τον ιερέα σύζυγό της για τα παιδιά και τα εγγόνια της, για μας τους φίλους, συγγενείς και χωριανούς.

Αιωνία η μνήμη της.
Αθ. Δ. Σταμάτης

Βιβλιοπαρουσίαση

Κώστα Σ. Λάζου, το Στένωμα της Ευρυτανίας, Ιστορικά, Γεωγραφικά, Κοινωνικά, Λαογραφικά, Πολιτιστικά Στοιχεία, εκδ. Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2001.

Γνωστός στο πανευρυτανικό κοινό, και όχι μόνον, ο Κώστας Σ. Λάζος από προηγούμενα βιβλία του αλλά και από τη θαυμάσια εφημερίδα του χωριού του "ΤΟ ΣΤΕΝΩΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ", της οποίας είναι υπεύθυνος σύνταξης και επιμελείται την υπέροχη ύλη της, καθώς επίσης και για την προσφορά του στην παιδεία μας (ως Δάσκαλος και Επιθεωρητής Δημοτικών Σχολείων) μας έδωσε ένα ακόμα βιβλίο του με τον τίτλο "ΤΟ ΣΤΕΝΩΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ". Το νέο πόνημα του Κώστα Λάζου είναι ανταξιο της ολης προσωπικότητάς του. Μας παρουσιάζεται σ' αυτό το πανέμορφο χωριό του μέσα από την Ιστορία του, τη Γεωγραφία του, τη Λαογραφία, τα κοινωνικά, και πολιτιστικά στοιχεία. Η καταγραφή των στοιχείων αυτών, όπως ο ίδιος εξομολογείται στο εισαγωγικό του σημείωμα, "αντλείται από το βάθος της ψυχής του και είναι γεμάτος από αισθήματα, συναισθήματα, παλιές αγάπες και παιδικά βιώματα, αλλά και αιτίες ύπαρξης..." Επιστράτευσε δε νοσταλγία και μνήμη" με προσέγγιση "συγκινησιακών καταστάσεων των συγχωριανών του διειοδύοντας στο "χτες".

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου του ο συγγραφέας αναφέρεται στην ονομασία του χωριού του, στους οικισμούς, κατοίκους, αρχές, μουσεια - ιστορικά κτίσματα, πεσόντες στους εθνικούς μας πολέμους σημαντικά ιστορικά γεγονότα του χωριού κατά τον 20αί., συλλόγους, εκπαίδευση, εκπαιδευτικούς, πτυχιούχους, ιερείς, συνταξιούχους, επιστήμονες που δεν ζουν πλέον, στη βρησκευτικότητα των κατοίκων, ναούς, εικονοστάσια, ιερείς, πανηγύρια κ.α.

Στο β' μέρος περιέχονται γεωγραφικά στοιχεία, κοινωνικά - πολιτιστικά, λαογραφικά, ιστορικά και γίνεται ιδιαίτερη μνεία για τον Ξενητεμό των Στενωματιωτών. Και κλείνει με δύο θαυμάσια κείμενα με τον τίτλο: "Καλοκαίρι στο χωριό" και "Αντί επιλόγου". Φυσικά, εντυπωσιακές είναι και οι αρκετές φωτογραφίες που παρατίθενται στο υπέροχο αυτό βιβλίο.

Αντώνη Γ. Τρούλλου, Λευκώματα Νεανίδων της παλιάς Σίφνου 1885-1955 Σίφνος 2001.

Γνωστός στην περιοχή μας ο κ. Αντώνης Τρούλλος, εδώ και μισόν αιώνα, περίπου. Πρόκειται για τη ζωή του στα μέρη μας και συγκεκριμένα στη Ροσκά, όπου υπηρέτησε κατά τη δεκαετία του 50'.

Δεν μας ξέχασε όμως. Πριν λίγα χρόνια έγραψε τις ενθυμώσεις του από τη Ροσκά σε ένα θαυμάσιο βιβλίο του. Και τώρα αποδεικνύει του λόγου το αληθές και με το νέο πόνημά του, με τον παραπάνω τίτλο. Μέσα στο βιβλίο του αυτό ο συγγραφέας δεν ξέχασε την Ευρυτανία μας. Αφιερώνονται αρκετές σελίδες σε κείμενα γραμμένα από συντοπίτες μας και τα οποία είχε την καλοσύνη να διαφυλάξει. Είναι λευκώματα του Καρπενησιού. Μάλιστα, σε μια πανέμορφη κάρτα του μας πληροφορεί πως οι ενδιαφερόμενοι Καρπενησιώτες μπορούν να το ζητήσουν από τον ίδιο στο τηλ: 010 4622269 αντί 5.000 ή 14 Ευρώ.

Ειδήσεις... Ειδήσεις... Ειδήσεις...

ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Μέσω της μεγαλύτερης σε κυκλοφορία ημερήσιας αθηναϊκής εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ ο Αμπλιανίτης κ. Γεώργιος Σαρρής, κάτοικος Πάτρας, εκφράζει τα δίκαια παράπονά του για την μη ασφαλοστρωση 2,5 ακόμα χιλιομέτρων που μένουν μη ασφαλοστρωμένα προς την Αμπλιανή.

Ας εξετάσουν το θέμα σύντομα οι υπεύθυνοι της Νομαρχίας και όχι μόνον...

Η ΦΩΝΗ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Καλαισθητή και με ποικίλη ύλη κυκλοφόρησε και πάλι η Φωνή του Μεγάλου Χωριού. Πρόκειται για το αριθ. 121-122 φύλλο του Γ' και Δ' Τριμήνου του 2001. Στο εξώφυλλο το Μεγάλο Χωριό επιβλητικό μέσα σε χειμωνιάτικο τοπίο και σε ένθετη φωτογραφία το θαυμάσιο λαογραφικό μουσείο, ένα απ' τα καλύτερα της πατρίδας μας. Στο οπισθόφυλλο προβάλλονται αντικείμενα του μουσείου: αργαλείο, ραπτομηχανή, κούνια (σαρμάνιτσα), σαντούρι, σαμάρι, οικιακά σκεύη κ.α.

Στα περιεχόμενα περιλαμβάνονται: Άρθρο του πανάξιου Προέδρου του Συνδέσμου Τάσου Κοινομέρκου, τα Ληξιαρχικά του κ. Κων/νου Βαστάκη, Ιστορικά, Λαογραφικά, Ιατρικά κ.α.

"Η ΔΑΦΝΗ" (2002)

Κυκλοφόρησε και το 9ο τεύχος του ετήσιου Ναυπακτικού Περιοδικού "Η Δάφνη" (2002) έκδοση του Πνευματικού Ομίλου Δαφνιωτών Ναυπακτίας (Πρόεδρος κ. Μάρκος Μέντζας, Γυμνασιάρχης Φυσικός).

Μέσα στις 144 σελίδες του υπάρχει ποικιλία θεμάτων, που δυσκολεύεται κανείς να τα ξεχωρίσει για να αναφέρει.

Όμως πολύ ενδιαφέρουσες είναι και οι 30 τελευταίες σελίδες με τον τίτλο "ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ".

Όλα τα νέα, αλλά και όλα τα σχόλια για τα συμβαίνοντα στην περιοχή της πανέμορφης Ναυπάκτου και όχι μόνον.

Συγχαρητήρια στους συντελεστές της έκδοσης!

ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ
ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

Μια πρόταση - ιδέα αρκετά καλή κάνει μέσω της εφημερίδας "Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΜΠΛΙΑΝΗΣ" ο Πρόεδρος του Συλλόγου "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ" κ. Χρήστος Κοντοδήμας για το αντάμωμα των Ευρυτάνων. Προτείνει να γίνει στα Κοκκάλια.

Η πρόταση του ολοσώστη και παρόμοια με αυτή που έγινε κατά το παρελθόν έτος (2001) για να πραγματοποιηθεί το αντάμωμα αυτό στην Καλιακούδα, σε συνδυασμό με την καθιερωμένη πλέον ετήσια εκδήλωση μνήμης κατά την πρώτη Κυριακή μετά το 15 Αυγούστο.

Προτάσεις για συζήτηση...

ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ

Ο δήμος Καρπενησίου, σύμφωνα με σχετικό δελτίο τύπου, με άλλους φορείς εντάχθηκε με επιτυχία στην Κοινωνική Πρωτοβουλία EQUAL (Γκουαλ, δηλ. ισότητα). Μέτρο Γ.Ι για την υποστήριξη και προώθηση της απασχόλησης.

Η αναπτυξιακή σύμπραξη (Α.Σ.) των εταιριών ονομάστηκε "Πράσινη Αμφικτιονία Εργασίας" και επιδιώκει να αναπτύξει δράση στον τομέα του περιβάλλοντος, δηλ. στα "Πράσινα Έργα".

Επίσης θα συμβάλει στη λειτουργία των "Σπιτιών του Βουνού".

ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ
ΣΤΑΒΑΩΝ

Πρωτοφανής ήταν η συμμετοχή των πιστών εφέτος στον εορτασμό του Αγίου Χαράλαμπος, στους Σταβίλους, την ημέρα της μνήμης του, 10 Φεβρουαρίου. Πάνω από 100 άτομα πήγαν στη χάρη του και να προσκυνήσουν την εικόνα του, που είναι θαυματούργη. Αρκετοί ήταν οι Σταβλιώτες που με τη θέληση του θεού και τη βοήθεια του καιρού, μπόρεσαν να μετακινηθούν από κάθε κατεύθυνση: Αιτωλικό, Λαμία, Αθήνα. Πολλοί ήταν και οι Δομνιστιάνοι που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Σταβλιώτικης καμπάνας του Αγίου Χαράλαμπος, που, όπως είναι γνωστό, είναι η αρχαιότερη εκκλησία της περιοχής μας.

Και του χρόνου, στη χάρη Του...

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΗΣ Ε.Ε.Ε.

Με τη συμμετοχή πλήθους Ευρυτάνων κόπηκε η καθιερωμένη πλέον πίτα της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων (Ε.Ε.Ε.) στις 3-2-2002 σε αίθουσα του κεντρικού ξενοδοχείου ΤΙΤΑΝΙΑ των Αθηνών. Τους προσκαλεσμένους χαιρέτησε ο ακινητος και ακούρατος πρόεδρος κ. Ευάγγελος Οικονόμου, ενώ στη συνέχεια μίλησε ο Γεροκρησκας της Ι. Μητρόπολης Φθιώτιδας πανσοιολογίστατος αρχιμανδρίτης π. Σεραφείμ Ζαφείρης με θέμα: Ο Μέγας Βασίλειος διαχρονικόν πρότυπον του εν Χριστώ αναγεννημένου ανθρώπου: Ο π. Σεραφείμ με τον καθαρό και μεστό λόγο του μας ενθουσίασε όλους.

ΠΙΤΑ-ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΚΑΛΙΑΚΟΥΔΑΣ

Στις 3 Φεβρουαρίου 2002 πραγματοποιήθηκε στο Κοσμικό Κέντρο των αδελφών Κατσιγιάννη, Βράχος, στην Πλάκα, η κοπή πίτας του Συλλόγου Καλιακούδα και στη συνέχεια, μετά τη λογοδοσία και τα σχετικά πραγματοποιήθηκαν εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Η συμμετοχή των μελών του ιστορικού αυτού σωματίου υπήρξε καθολική.

Ευχόμαστε στο νέο Δ. Σ. κάθε επιτυχία.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΕ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟ ΜΑΘΗΤΗ

Σε μεγάλη τιμητική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Αγρίνιο στις 11-2-2002, στο Παπαστρατέιο Μέγαρο, βραβεύτηκε ο πρώτος των πρώτων μαθητής της Γ' τάξης του 1ου Λυκείου Αγρινίου Κολτσιδης Ιωάννης του Ευαγγέλου, ο οποίος στις Πανελλήνιες εξετάσεις του 2001 συγκέντρωσε 19.762 μόρια και μπήκε με υποτροφία στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του ΕΜΠ. Το βραβείο με το χρηματικό έπαθλο (1.000.000) δρχ. χορήγησε ο όμιλος εταιριών "Γ. Κωτσόβολος Α.Ε.Β.Ε."

Στην τελετή παραβρέθηκαν ο Νομάρχης Αττικοακαρνανίας κ. Σταμάτης, ο Δήμαρχος Αγρινίου κ. Θύμιος Σώκος, ο Δήμαρχος Αιτωλικού και πατέρας κ. Ευάγγελος Κολτσιδης, Δημοτικοί Σύμβουλοι, Εκπαιδευτικοί, μαθητές κ.α.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

• Έγιναν πρόσφατα οι γάμοι του Βασίλη Δρόσου, καθηγητή Σωματικής Αγωγής και της Ευφροσύνης Σιακαβέλλα, κόρης του συγχωριανού και μέλους του Συλλόγου μας Βαγγέλη Σιακαβέλλα.

Η μεγαλύτερη εκκλησία του Αγρινίου, ο Αη Δημήτρης, ήταν κυριολεκτικά γεμάτη από το πλήθος των προσκαλεσμένων. Η όλη τελετή και το "τραπέζι του γάμου" που έγινε στο κοσμικό κέντρο ΚΟΡΑΛΙ, εξελίχθηκε σε Δομνιστιάνικη γιορτή και πανηγύρι, αφού οι περισσότεροι ήταν συγχωριανοί μας.

Στο νιόπαντρο ζευγάρι ευχόμαστε κάθε ευτυχία και προκοπή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Πέθανε στο Αγρίνιο στις 12-2-2002 ο Κώστας Δημ. Μακρόκης σε ηλικία 48 ετών.

• Εφυγε από κοντά μας στις 16-2-2002 στο Αγρίνιο η Χρυσούλα Σταμάτη ετών 73.

• Πέθανε στο Νεοχώρι σε ηλικία 94 ετών η Παρασκευή Παπαζαχαρία στις 21-2-2002.

• Πέθανε η Αικατερίνη Μωρίκη στο Καρπενήσι.

• Πέθανε ο Κων/νος Καρέτας ετών 99 στη Δομνίστα.

Παραλειπόμενα του
Αγίου Αθανασίου

Λίγο καθυστερημένο αλλά επιβαλλόμενο. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος γιόρτασαν οι χωριανοί μας τη γιορτή του πολιούχου τους. Οι λίγοι ντόπιοι και κάποιοι τολμηροί από Καρπενήσι, Αγρίνιο, Αιτωλικό και Αθήνα ανέβηκαν στο χωριό μέσα στο χιόνι της προηγούμενης νύχτας. Ο δήμαρχος είχε φροντίσει τον εκχιονισμό αλλά η δυσκολία-δυσκολία. Μετά τη θεία λειτουργία καφέ και γλυκό στο ξενώνα από τον εορτάζοντα αντιδήμαρχο κ. Αθ. Καραδήμα.

Το μεσημέρι ο Αθ. Καραδήμας και η σύζυγός του κ. Μαρία παρέθεσαν ένα πλουσιότατο γεύμα σε όλους τους χωριανούς με επικεφαλής τον παπα Ηλία Βάρρα και τους ξένους. Γέμισε ο ξενώνας.

Κάποια στιγμή οι μερακλήδες και καλλίφωνοι Πάνος Αναγνωστόπουλος, Κώστας Σώκος κ.α. τιμήσαν τον εορτάζοντα με θαυμάσια δημοτικά τραγούδια. Χρόνια πολλά και του χρόνου.

Α. Δ. Σ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Τέταρτη, πανελλαδικά, πέτυχε σε κατατακτήριες εξετάσεις που έδωσε πρόσφατα η Όλγα Αθανασίου Συροθανάση, στο Τμήμα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και επικοινωνίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Σημειώνεται, πως παράλληλα πέτυχε και για μεταπτυχιακές σπουδές σε μεγάλο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και μάλιστα με υποτροφία.

Όπως ξαναγράψαμε, η Όλγα, είναι ήδη πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Καλή συνέχιση των σπουδών της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Το εξάμηνο μνημόσυνο του Αθανασίου Σταμάτη στις 17-2-2002 στο Αγρίνιο.

• Έγινε στις 24-2-2002 στο Ι.Ν. Αγίας Τριάδας Καρπενησίου χοροστάτουντος του μητροπολίτη Καρπενησίου κ.κ. Νικολάου το ετήσιο μνημόσυνο του αειμνήστου Κώστα Μπούρα. Παραβρέθηκαν τα παιδιά και τα εγγόνια του, ανάμεσά τους ο γιός του Θανάσης, Βουλευτής Αττικής, και πολλοί γνωστοί και φίλοι, ανάμεσά τους ο Βουλευτής Ευρυτανίας Β. Τσίπρας, ο πρώην Βουλευτής Δημ. Τσιμάκης, η πρ. Βουλευτής Κ. Μπουρδάρ κ.α.

Κατά τη διάρκεια του μνημόσυνου μίλησε ο φιλόλογος Γ.Ε.Μ.Ε. Παν. Βλάχος με αφορμή το σαρανταήμερο μνημόσυνο του Γεωργίου Μαντζούφα και το ετήσιο του Ευστ. Φακίτσα που ετελούντο ταυτόχρονα. Μα αδρές πινελιές και εἶσοχο ελληνικό λόγο ο σοφός δάσκαλος διέγραψε ταυτόχρονα ένα θαυμάσιο επικηδειο λόγο, όπου ισορροπημένα εξήρε τον επιτυχημένο επιχειρηματία (Γ. Μαντζούφας), το σεβαστό αγωνιστή της ζωής (Κ. Μπούρας) και το σεμνό και ταπεινό τελευταίο γόνο κτηνοτρόφων του Βελοουχίου (Ευστ. Φακίτσα).

Ας είναι αιωνία η μνήμη τους.

Α. Δ. Σ.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αθανάσιος Συροθανάσης	150 €
Νταλιανή Γιαννούλα	5.000 δρχ.
Πιστιόλης Κων/νος	30 €
Μωρίκης Παναγιώτης	20 €
Καρέτας Απόστολος	20 €
Πιστιόλης Δημ. Ν.	30 €
Παπουτσής Κων/νος	
(γαμπρός Π. Μακρυγιάννη)	5.000
Γελαδοπούλου Θεοδώρα	5.000
Σιακαβέλλας Πέτρος Π.	5.000
Σιακαβέλλα Βασιλική	2.000
Σταμάτης Κων/νος Δ.	5.000
Σταμάτης Ανδρέας Δ.	5.000
Σταμοπούλου Τσαπράλη	
Ελισάβετ	5.000
Σύρος Αθαν. Γ.	3.000
Αγγελή Παναγούλα	1.000
Παναγός Λάμπρος Δ.	20.000
Λώλος Σωτήριος	2.000
Σταμάτη Σπυριδούλα Ν.	10.000
Παπαγεωργίου Παναγιώτης	2.000
Δομνιστιάνα Αμερικής	100 (δολ)
Παπαγεωργίου Θωμάς Ηλία	5.000
Βαμβατσίκος Γεώργιος	5.000
Σταμάτης Παναγιώτης Κ.	3.000
Κυτέας Γεώργιος	
(σούζ. Παναγ. Α. Αγγελή)	5.000
Δαραβελία Ιωάννα	5.000
Υφαντή Σπυριδούλα	5.000
Παπαϊωάννου Χαράλαμπος	3.000
Παπασαλούρος Γεώργιος	5.000
Συρογιαννίδης Παναγιώτης	3.000
Σώκου Κυριακούλα	5.000
Βαμβατσίκος Κων/νος	3.000
Βαμβατσίκος Γεωργιος	5.000
Φλωρου Ελένη	
(το γένος Σ. Βαμβατσίκου)	5.000
Μπρεκουλάκης Σεραφείμ	5.000
Σταμάτης Αθανάσιος Ν.	10.000

Συνέχεια στο επόμενο